

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29669.

Kl. 15 g, 37/07.

Firma Günther Wagner, Hannover.

B 41 531/10

Taśma do maszyn do pisania, kas rejestrujących lub podobnych maszyn.

Zgłoszono 18 listopada 1938 r.

Udzielono 18 marca 1941 r.

Przy zakładaniu taśm barwiących np. do maszyn do pisania łatwo o pobrudzenie rąk farbą. Ochrona rąk za pomocą rękawiczek albo stosowanie przedmiotów pomocniczych, np. pincetek, okazały się niepraktyczne.

Celem uniknięcia zabrudzenia rąk przy zakładaniu taśm do maszyn do pisania próbowano również przy zabarwianiu taśm nie farbować ich końców. Ten prosty w wykonaniu, taśmy bowiem do pisania wyrabia się w nieprzerwanych długościach, wynoszących kilka setek metrów, które dopiero później przecina się na kawałki na odpowiednią długość użytkową. Zabarwianie kilkusetmetrowych taśm wymagałoby więc skomplikowanych przyrządów do przerywania tej czynności co każde 10 me-

trów na długości około 10 cm, a poza tym zabezpieczanie tych nie farbowanych końców taśm przed zetknięciem się z częściami zabarwionymi.

Niepraktyczne okazało się także zaopatrywanie pociętych kawałków taśm, barwionych na całej długości, dodatkowo na ich końcach w osłony ochronne z papieru, folii metalowych lub z podobnego materiału, ponieważ w ten sposób zabezpieczone końce taśm są za sztywne i wskutek tego trudno je przesuwac przez prowadnice w maszynach do pisania.

Znane jest również późniejsze zaopatrywanie barwionych na całej długości taśm w nie barwiące naszywki na końcach, łączenie spinkami metalowymi lub podobnymi narzędziami, lecz i ten sposób nie dał zadowalających wyników, ponieważ szwy.

spinki lub inne łączniki zahaczają się w zwykłe wąskich prowadnicach taśm maszyn do pisania.

Zaopatrywanie zabarwionych końców taśm przez zanurzanie w roztworach kolodium, kauczuku lub roztworach podobnych środków i następne wysuszanie tych końców nie dało również dobrego wyniku, ponieważ lotne rozpuszczalniki roztworów kolodium, kauczuku lub podobnego materiału rozpuszczają w mniejszym lub większym stopniu oleiste i tłuste składniki farby taśmowej, a także zawarte w niej barwniki, wskutek czego powłoki na końcach taśmy z kolodium, kauczuku lub podobnego materiału stają się lepkie, plamią, a tym samym nie odpowiadają swemu celowi.

Próba przyklejania nie barwiących odcinków na przedłużeniu końców taśmy nie miała praktycznie skutecznych wyników, ponieważ kleje nie przyczepiały się dobrze do oleistej farby taśmy względnie nie były trwałe pod działaniem olejów i wskutek tego ulegały rozkładowi.

Zadanie trwałego przyklejania do taśmy barwiącej nie plamiących odcinków jest zadowalająco rozwiązane według niniejszego wynalazku; a mianowicie odcinki takie, np. z tkaniny taśmowej, papieru lub innego odpowiedniego materiału, są przyklejone do końców taśmy przy użyciu ciepła i pod ciśnieniem za pomocą termoplastycznego środka, nieczułego na działanie olejów, np. folii z termoplastycznie trwałej na olej żywicy sztucznej.

Celem uniknięcia wchłaniania farby przez te odcinki, po nawinięciu ich na wałki, ze znajdującej się na nich lub pod nimi taśmy zabarwionej, aby więc części tej taśmy nie zmniejszyły swej ilości farby, a odcinki nie były zabrudzone farbą, postępuje się według wynalazku w następujący sposób.

Na jednym lub na dwóch końcach taśmy przykleja się w przedłużeniu jej nie zabarwione odcinki na pewnej części ich

długości za pomocą termoplastycznej folii, przy czym długość, wzdłuż której taśma przylega do odcinków, jest równa względnie nieco większa niż obwód rdzenia wałka taśmowego.

Na końcu taśmy, nawiniętym bezpośrednio na rdzeń wałka, długość folii klejącej odpowiada przestrzeni przylegania tej folii. Drugi koniec barwiącej taśmy może być według wynalazku wykonany w następujący sposób.

Pasek z folii termoplastycznej, użyty do sklejania złącza, odpowiadającego długości większej od jednego obwodu rdzenia, jest zaopatrzony w przedłużenie, które umieszczone jest luźno pod nie nabarwionym odcinkiem przedłużającym. To luźno założone przedłużenie folii termoplastycznej ma długość, wystarczającą do przykrycia części taśmy barwiącej, nawiniętej na wałek, i zabezpiecza w ten sposób nawinięty odcinek od poplamienia farbą taśmy. Celem niezawodnego osiągnięcia tego zabezpieczenia, wykonuje się nie nabarwiony odcinek najlepiej nieco węższym od taśmy względnie folii termoplastycznej, użytej w szerokości, odpowiadającej taśmie. Przed założeniem taśmy do maszyny odrywa się luźne przedłużenie folii termoplastycznej za miejscem sklejonym. Najlepiej ułatwić to odrywanie przez dziurkowanie folii.

W innym przypadku pasek klejący z folii termoplastycznej ma tylko długość, odpowiadającą przestrzeni sklejenia nie barwiącego odcinka przedłużającego z taśmą. Przy nawijaniu taśmy na wałek zakłada się pod taśmę, zaopatrzoną w nie barwiący koniec, luźną wkładkę z folii, nieczułej na działanie farby taśmy, o takiejże jak taśma szerokości. Wkładka ta jednym końcem sięga pod miejsce sklejenia taśmy z odcinkiem przedłużającym i posiada długość, wystarczającą do zabezpieczenia nie barwiącego odcinka przedłużającego od zetknięcia się z częścią barwiącą taśmy. Luź-

no założona wkładka zostaje usunięta przy zakładaniu taśmy na maszynę.

Na rysunku uwidocznionych jest kilka przykładów wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia koniec taśmy z przyklejonym odcinkiem przedłużającym w widoku perspektywicznym; fig. 2 — to samo w przekroju podłużnym; fig. 3 — koniec taśmy z przyklejonym odcinkiem przedłużającym, nawiniętym na rdzeń wałka, w przekroju podłużnym; fig. 4 — drugi koniec taśmy z przyklejonym odcinkiem przedłużającym w widoku perspektywicznym, a fig. 5 — jeszcze jedną odmianę.

Według fig. 1 i 2 do końca taśmy *a* jest przyklejony nie barwiący odcinek przedłużający *b* za pomocą termoplastycznej folii *c*, nieczulej na oleje i farby taśmy.

Według fig. 3 koniec taśmy barwiącej *a* jest skleiony z końcem nie barwiącego odcinka przedłużającego *b* za pomocą folii termoplastycznej *c* na takiej przestrzeni, iż wzajemne ich pokrycie *d* jest nieco dłuższe od obwodu *e* rdzenia wałka *f*.

Według fig. 4 folia termoplastyczna *c*, służąca do przyklejenia odcinka przedłużającego *b* do końca taśmy *a*, nawiniętej już na wałek *f*, jest zaopatrzona w przedłużenie *h*, znajdujące się luźno pod nie barwiącym odcinkiem *b* i posiadające dziurkowanie *g*. Przedłużenie *h* folii zapobiega przyleganiu końca taśmy, całkowicie nawiniętej na wałek *f*, do nie barwiącego odcinka przedłużającego *b*, a zatem i chroni go od poplamienia farbą taśmy.

W przykładzie wykonania według fig. 5 pod nawiniętą na wałek *f* taśmą *a*, zaopatrzoną w nie barwiący odcinek przedłużający *b*, wsunięta jest wkładka *i*, sięgająca do miejsca połączenia końca taśmy *a* z odcinkiem przedłużającym *b*, wykonana z folii, nieczulej na działanie farby taśmy i o szerokości tej taśmy, przy czym ta wkładka ma taką długość, że zabezpiecza odcinek przedłużający *b* od zetknięcia

się z barwiącą częścią taśmy. Koniec taśmy *a* i odcinek przedłużający *b* są w tym przypadku także połączone za pomocą termoplastycznej folii *c*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Taśma do maszyn do pisania, kas rejestrujących lub podobnych maszyn z umocowanymi na jednym lub dwóch końcach nie zabarwionymi odcinkami przedłużającymi, znamionna tym, że środek do przymocowania nie zabarwionego odcinka przedłużającego do taśmy stanowi termoplastyczna folia (*c*), wytrzymała na działanie olejów i farby taśmy, przyklejona przy użyciu ciepła i pod ciśnieniem.

2. Taśma według zastrz. 1, znamionna tym, że długość sklejenia jest na jednym lub dwóch jej końcach nieco większa, aniżeli obwód rdzenia wałka do nawijania taśmy.

3. Taśma według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że termoplastyczna folia (*c*) jest na końcu taśmy, już nawiniętej na wałek, przedłużona luźno pod nie zabarwionym odcinkiem przedłużającym (*b*) względnie przedłużona za miejsce sklejenia dziurkowanym odcinkiem o takiej długości, iż zakrywa ten koniec taśmy, zabezpieczając nie zabarwiony odcinek przedłużający (*b*) od poplamienia farbą taśmy.

4. Taśma według zastrz. 2, znamionna tym, że pod końcem taśmy, nawiniętym na wałek (*f*) i zaopatrzonym w nie zabarwiony odcinek przedłużający (*b*), jest umieszczona luźno wkładka (*i*), sięgająca do miejsca sklejenia taśmy z odcinkiem przedłużającym z folii, o szerokości taśmy, posiadająca taką długość, iż zabezpiecza nie zabarwiony odcinek przedłużający przed zetknięciem się z taśmą.

G ü n t h e r W a g n e r.
Zastępca: inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

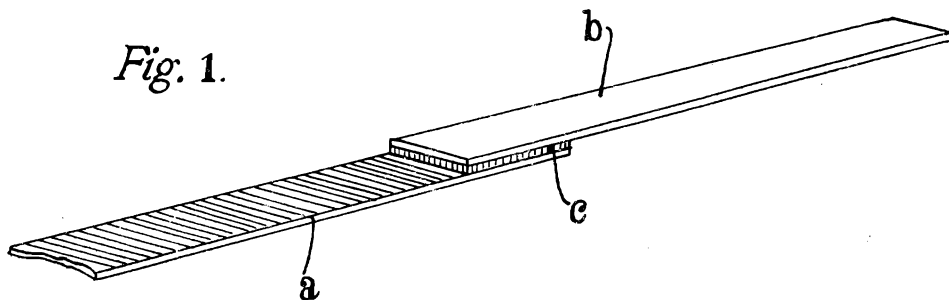

Fig. 2.

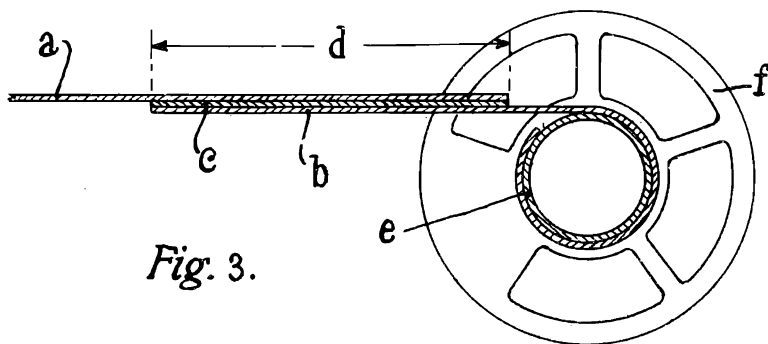
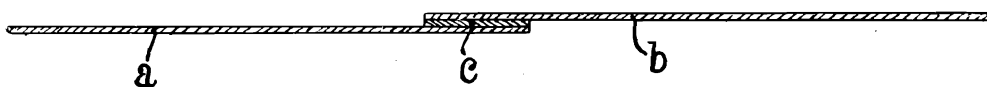

Fig. 3.

